

EEN OCHTEND VOGELTREK TELLEN IN HET CORVERSBOS

Anton Aldenhuysen

31 Augustus 1991. Het is 4.45 uur, het wesp-achtige zoemen van de wekker geeft aan dat het moment weer daar is. Zou ik wel, het was weer laat vannacht. Niet zeuren, uit de veren. Eenmaal buiten het nesthol valt alles mee. Binnen een wip is het overlevingspakket voor de ochtend klaar. De lanen op, de dreven in.

Hilversum ligt er nog stil en verlaten bij. Een enkele krantenjongen begint aan zijn ronde. Op de telpost gearriveerd is het nog steeds donker. Fred is al aanwezig en probeert met zijn bat-detector de geluiden van vleermuizen op te vangen. Geleidelijk aan druppelt de vaste bemanning Adrij, Nico, Jan en Frank binnen op het centrale telpunt. De ochtendschemer verdrijft het donker. De Bosuil laat nog even, voor hij slapen gaat, zijn beverig oer, oer oer horen. Dan is het wachten geblazen. Welke trekvogels zullen de post passeren. Kennelijk is er nachttrek geweest, want enkele Roodborstjes zitten in de berkensingel en de mais te kikkeren.

In het noorden wordt een zwarte streep zichtbaar. Wat zullen het zijn, Aalscholvers of Grauwe Ganzen? Het zijn Aalscholvers, die ons al glijdend en vliegend als zwarte kruizen passeren. Op andere teldagen komen er ook wel enkelingen over, die enige tijd later weer de andere kant op gaan. Deze vogels waren op foerage-vlucht naar het Vechtplassengebied. De activiteiten nemen toe. Tjiftjaffen, Kool- en Pimpelmezen laten hun roepjes horen en vanuit de mais klinkt geregeld het tsich van Rietgorzen.

Vreemd gewas die mais, waar ik altijd ambivalent tegenover sta. Enerzijds heb ik er de pst aan. Het is een teelt die de grond volkomen uitput, waardoor er zeer veel gemest moet worden om een acceptabele opbrengst te krijgen. Drijfmest wordt dan ook in grote hoeveelheden op toekomstige maisakkers gedumpt, met alle gevolgen van dien: grondwater- en luchtverontreiniging.

Gelukkig staat Natuurmonumenten hier deze wijze van mesten niet toe.

Aan de andere kant biedt mais een prachtige schuilplaats voor vogels en het wordt geregeld als slaapplaats gebruikt. In de loop van de ochtend zullen wij er nog Zwarte en Gekraagde Roodstaarten in zien, terwijl enkele Paapjes de toppen als uitvalspost gebruiken.

De zon komt op, allerlei schakeringen rood tot oranje kleuren de hemel, hier en daar hangt wat nevel, wat een sfeer!

Een Vos nadert over de rogge-akker. van ons trekt hij zich niets aan. Spiedend en speurend naar muizen gaat hij zijn gang en blijft even naar ons staan kijken als hij het pad oversteeft op weg naar de boekweit.

Het wordt drukker in de lucht. Regelmatig spatten aan de overzijde in het bos groepen Houtduiven in paniek uit elkaar. De Havik is op jacht en wij signaleren hem geregeld. Regelmatig komen nu groepjes Boerenzwaluwen over. Zij vliegen hoog, we kunnen ze haast niet ontdekken. Een enkele keer passeren wat Huiszwaluwen. De Gele Kwikstaarten vallen al helemaal weg tegen de blauwe hemel. Meestal horen wij ze eerst en sporen ze dan op. Het wordt steeds drukker in de lucht. Kokmeeuwen, Spreeuwen, Gras- en Boompiepers komen over. Wat een drukte zal dat eind september en in oktober worden als de trek volop in gang is.

Langs de bosrand duikt geregeld een Sperwer op, eveneens op trek, de groepen vogels die als voedsel dienen, volgend. Hoog in de lucht nadert een kleine roofvogel, snel en behendig met sikkelvormige vleugels: een Boomvalk. Het is een goede dag voor roofvogels. In de verte boven de Bussumerheide warmen Buizerds zich op en maken gebruik van de thermiek.

Opeens een kreet, het geluid van een Ortolaan bereikt onze oren. Dat is leuk! De vreugde kent geen grenzen als hij neerstrijkt in de berken. Met de telescopen is het gelige ringetje rond het oog uitstekend te zien. Voor zulke zeldzame waarnemingen sta je natuurlijk niet op de telpost, maar het zijn natuurlijk wel de krenten in de pap. Aan het eind van de ochtend bergen we tevreden onze spullen op. Vele woensdag- en zaterdagochtenden zullen nog volgen. Leuk werk, die vogeltrek volgen.